

Paars 2

Ik ben door Wim Kok gebeld.

Nee, nee, niet of ik minister wilde worden. Want daarvoor ontbeer ik alle talent. Ik heb wel onderwijs gehad, maar niet genoten. En van sport heb ik al helemaal geen verstand. Mijn gymleraar van de middelbare school mag sinds een paar maanden weer wat bezoek ontvangen. Onder streng toezicht van dwangverplegers en therapeuten.

Defensie? Moet ik u over mijn diensttijd vertellen? Laat ik me beperken tot de brief die ik kort na mijn afzwaaien mocht ontvangen. En waarin de minister mij persoonlijk vroeg (smeekte, zeg maar), of ik wilde afzien van het recht om op herhalingsoefening te komen.

Nee, Kok wilde wat namen droppen. Hij had al zo een en ander gehoord over het geduchte optreden der Gilze-Rijense politici. Maar hij wilde niet over één nacht ijs gaan. En daarom belde hij mij.

Zo had hij bijvoorbeeld veel goeds gehoord over Vic Haagh. Liberaal tot in zijn kleine teen. Ongetwijfeld een aanwinst voor Paars 2. Op milieu, bijvoorbeeld. En ook was de naam van Lau Lavooij hem ingefluisterd. Een sociaal-democraat, die tóch een heel weggennet kan managen. Dat was wel iets voor Verkeer & Waterstaat.

Wat moest ik? De waarheid vertellen? Of toch maar een klein leugentje om bestwil. Misschien was het fout, maar ik heb voor dat laatste gekozen. Want het vlees is zwak, het bloed kruipt waar het niet gaan kan en enzovoort.

Haagh? Beetje star, heb ik gezegd. Weinig flexibel. Voorstander van het asfalteren van Nederland. Stuurt voor groenvoorziening de winterschilder langs. Had graag wethouder willen worden in plaats van Lavooij. Maar God en Gillis beschikten anders. En is nu de verpersoonlijking van Hare Majesteits Recalcitrante Oppositie.

O, zei Kok. Een soort Bolkestein, dus. Nou laat maar dan. En die Lavooij? Is dat nog wat?

Ook niet, loog ik dapper voort. Heeft vier jaar lang alles wat meer dan twee wielen had, de toegang tot de dorpen onmogelijk gemaakt. Veel te flexibel. Dacht dat de wereld van elastiek was. Is wethouder geworden in plaats van Haagh. En verdedigt nu met verve het beleid der anderen. Die op hun beurt weer het plaatselijke, dan wel het eigen belang nastreven.

Juist, zei Kok. Een kruising tussen Ouwerkerk en Peper, begrijp ik. Waarop ik hem wederom in de waan liet.

Zo deze twee notabele bestuurders voor Gilze-Rijen behoudend. Want let op mijn woorden: over twee maanden is Paars 2 er. Zonder Vic Haagh en zonder Lau Lavooij. Waarvoor ik ten volle de verantwoordelijkheid neem.

En zonder Herman Räkers. Want die was wel gebeld. Door Els Borst persoonlijk, wist Kok mij te melden. Maar na vijf pogingen had Els het opgegeven. Herman zat op de fiets. En was niet bereid er de eerste vier jaar van af te komen.

En als u straks Job Cohen in het kabinet ziet. Of Pieter Winsemius een fraaie come-back hoort maken. Of Hans Weijers dagelijks voor kinderbetijd naar huis ziet gaan. Dan weet u wie daar eigenlijk hadden moeten zitten. En waarom dat niet zo is.